# ความประเสริฐของเศาะหาบะฮฺ

[ ไทย – Thai – تايلاندي ]


ดร.อะมีน บิน อับดุลลอฮฺ อัช-ชะกอวีย์

แปลโดย : อัสรัน นิยมเดชา

ตรวจทานโดย : ซุฟอัม อุษมาน



ที่มา : หนังสือ อัด-ดุร็อรฺ อัล-มุนตะกอฮฺ มิน อัล-กะลีมาต อัล-มุลกอฮฺ

2013 - 1434

IslamHouse.com

# فضل الصحابة

« باللغة التايلاندية »

د. أمين بن عبدالله الشقاوي

ترجمة: عصران نيومديشا

مراجعة: صافي عثمان

المصدر: كتاب الدرر المنتقاة من الكلمات الملقاة

2013 - 1434

IslamHouse.com

**ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงเมตตา ปรานียิ่งเสมอ**

# ความประเสริฐของเศาะหาบะฮฺ

มวลการสรรเสริญเป็นสิทธิ์ของอัลลอฮฺ ขอพรจากอัลลอฮฺและความศานติจงประสบแด่ท่านเราะสูลุลลอฮฺ ฉันขอปฏิญาณว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺเพียงองค์เดียว ไม่มีภาคีใดๆ สำหรับพระองค์ และฉันขอปฏิญาณว่ามุหัมมัดเป็นบ่าวของอัลลอฮฺและเป็นศาสนทูตของพระองค์

หลักยึดมั่นศรัทธาประการหนึ่งของ ‘อะฮฺลุสสุนนะฮฺ วัลญะมาอะฮฺ’ คือ การรักบรรดาเศาะหาบะฮฺของท่านเราะสูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม อัฏ-เฏาะหาวีย์ เราะหิมะฮุลลอฮฺ ได้กล่าวย้ำถึงประเด็นนี้ว่า “**เรารักเศาะหาบะฮฺของท่านเราะสูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม โดยมิได้เทิดทูนคลั่งไคล้ท่านหนึ่งท่านใดจนเกินเลย และมิได้เกลียดชังท่านใดท่านหนึ่งเป็นการเฉพาะ เราเกลียดผู้ที่เกลียดชังหรือกล่าวถึงพวกท่านในทางที่เสียหาย เราจะกล่าวถึงพวกท่านแต่ในทางที่ดีที่ชอบ เราถือว่าการรักพวกท่านนั้นเป็นเรื่องที่ศาสนาสั่งใช้ เป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงการมีศรัทธา**

**และเป็นความดีงาม ในทางกลับกันการเกลียดแค้นชิงชังพวกท่าน ถือเป็นการปฏิเสธศรัทธา เป็นการกลับกลอกและเป็นความผิดอันร้ายแรง**” (หนังสือ ชัรหฺ อัล-อะกีดะฮฺ อัฏ-เฏาะหาวียะฮฺ เล่ม 2 หน้า 689)

จะเห็นว่าอะฮฺลุสสุนนะฮฺฯ รักและให้เกียรติเศาะหาบะฮฺทุกท่าน โดยถือว่าพวกท่านเหล่านั้นเป็นผู้ที่มีความประเสริฐที่สุดรองลงมาจากบรรดานบี ทั้งนี้ เพราะการรักพวกท่านนั้นเป็นสิ่งหนึ่งที่แสดงถึงความรักที่มีต่อท่านเราะสูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ซึ่งการรักท่านเราะสูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ก็บ่งบอกถึงการรักอัลลอฮฺ พวกเขาจะสรรเสริญชื่นชมเศาะหาบะฮฺ ตลอดจนวิงวอนขออัลลอฮฺให้ทรงพอพระทัยและอภัยแก่พวกท่าน ทั้งนี้ ด้วยเหตุผลดังต่อไปนี้

**ประการแรก** พวกท่านเหล่านั้นคือผู้มีชีวิตอยู่ในยุคที่มีความประเสริฐที่สุด ดังปรากฏรายงานจากท่านอับดุลลอฮฺ บินมัสอูด เราะฎิยัลลอฮุอันฮฺ เล่าว่า ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า

« خَيْرُ النَّاسِ قَرْنِي، ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ، ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ » [رواه البخاري برقم ٢٦٥٢ ومسلم برقم ٢٥٣٣]

ความว่า “ผู้ที่มีความประเสริฐที่สุด คือผู้ที่มีชีวิตอยู่ในยุคของฉัน (เศาะหาบะฮฺ) รองลงมาคือผู้ที่มาหลังจากพวกเขาเหล่านั้น และรองลงมาอีกคือผู้ที่มาหลังจากนั้น” (บันทึกโดย อัล-บุคอรีย์ หะดีษเลขที่ 2652 และมุสลิม หะดีษเลขที่ 2533)

**ประการที่สอง** พวกท่านทำหน้าที่เป็นคนกลางระหว่างท่านเราะสูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กับประชาชาติของท่าน ซึ่งการรายงานถ่ายทอดของพวกท่านเหล่านี้นี่เองที่ช่วยให้ประชาชาติอิสลามได้ศึกษาเรียนรู้และเข้าใจบทบัญญัติศาสนาอย่างถูกต้อง

**ประการที่สาม** ผลงานความสำเร็จอันยิ่งใหญ่ของพวกท่าน ในการแผ่ขยายรัฐอิสลามให้ขจรขจายออกไปกว้างไกล

**ประการที่สี่** พวกท่านคือผู้ที่เผยแพร่ศีลธรรมความดีงามต่างๆ ให้เป็นที่ประจักษ์แก่ประชาชาติอิสลาม ไม่ว่าจะเป็น

เรื่องของความซื่อตรงสุจริต การตักเตือนซึ่งกันและกัน หรือการมีมารยาทและจริยธรรมอันงดงาม (หนังสือ ชัรหฺ อัล-อะกีดะฮฺ อัล-วาสิฏิยะฮฺ โดย ชัยคฺ อิบนุ อุษัยมีน เล่ม 2 หน้า 248-249)

ทั้งนี้ อัลลอฮฺตะอาลา ได้ตรัสชมพวกท่านว่า

﴿ وَٱلسَّٰبِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ ٱلْمُهَٰجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَنٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّتٍ تَجْرِي تَحْتَهَا ٱلْأَنْهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَآ أَبَدًاۚ ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝١٠٠ ﴾ [التوبة: ١٠٠]

ความว่า “บรรดาบรรพชนรุ่นแรกในหมู่ผู้อพยพ (ชาวมุฮาญิรีนจากมักกะฮฺ) และในหมู่ผู้ให้ความช่วยเหลือ (ชาวอันศอรฺจากมะดีนะฮฺ) และบรรดาผู้ดำเนินตามพวกเขาด้วยการทำดีนั้นอัลลอฮฺทรงพอพระทัยพวกเขา และพวกเขาก็พอใจในพระองค์ด้วย และพระองค์ทรงเตรียมไว้ให้พวกเขาแล้ว ซึ่งบรรดาสวนสวรรค์ที่มีแม่น้ำหลายสายไหลผ่านอยู่เบื้องล่าง พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล นั่นคือชัยชนะอันใหญ่หลวง” (อัต-เตาบะฮฺ: 100)

และพระองค์ตรัสว่า

﴿ مُّحَمَّدٌ رَّسُولُ ٱللَّهِۚ وَٱلَّذِينَ مَعَهُۥٓ أَشِدَّآءُ عَلَى ٱلۡكُفَّارِ رُحَمَآءُ بَيۡنَهُمۡۖ تَرَىٰهُمۡ رُكَّعٗا سُجَّدٗا ﴾ [الفتح: ٢٩]

ความว่า "มุหัมมัดเป็นเราะสูลของอัลลอฮฺ และบรรดาผู้ที่อยู่ร่วมกับเขาเป็นผู้เข้มแข็งกล้าหาญต่อพวกปฏิเสธศรัทธา เป็นผู้เมตตาสงสารระหว่างพวกเขาเอง เจ้าจะเห็นพวกเขาเป็นผู้รูกูอฺเป็นผู้สุญูด" (อัล-ฟัตหฺ: 29)

และพระองค์ตรัสว่า

﴿ ۞لَّقَدۡ رَضِيَ ٱللَّهُ عَنِ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ إِذۡ يُبَايِعُونَكَ تَحۡتَ ٱلشَّجَرَةِ ﴾ [الفتح: ١٨]

ความว่า "โดยแน่นอน อัลลอฮฺทรงโปรดปรานต่อบรรดาผู้ศรัทธาขณะที่พวกเขาให้สัตยาบันแก่เจ้าใต้ต้นไม้” (อัล-ฟัตหฺ: 18)

และมีรายงานหะดีษจากท่านอบู สะอีด อัล-คุดรีย์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮฺ เล่าว่า ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า

«لاَ تَسُبُّوا أَصْحَابِي، فَلَوْ أَنَّ أَحَدَكُمْ أَنْفَقَ مِثْلَ أُحُدٍ، ذَهَبًا مَا بَلَغَ مُدَّ أَحَدِهِمْ، وَلاَ نَصِيفَهُ» [رواه البخاري برقم ٣٦٧٣ ومسلم برقم ٢٥٤١]

ความว่า "พวกท่านอย่าได้ด่าทอเศาะหาบะฮฺของฉัน เพราะแท้จริงหากแม้ว่าคนหนึ่งคนใดในหมู่ท่านได้บริจาคทองคำมากมายเทียมเขาอุหุด ก็มิอาจได้รับผลบุญเทียบเท่าการบริจาคเพียงหนึ่งอุ้งมือของพวกเขา หรือแม้แต่ครึ่งอุ้งมือก็ตาม" (บันทึกโดย อัล-บุคอรีย์ หะดีษเลขที่ 3673 และมุสลิม หะดีษเลขที่ 2541)

เมื่อมีผู้กล่าวแก่ท่านหญิงอาอิชะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮาว่า มีคนบางกลุ่มด่าทอตำหนิเศาะหาบะฮฺของท่านเราะสูลศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม แม้แต่อบูบักรฺหรืออุมัรฺก็ไม่เว้น นางกล่าวว่า “มีอะไรน่าแปลกใจหรือ? อัลลอฮฺทรงประสงค์จะให้พวกท่านเหล่านั้นได้รับผลบุญต่อเนื่องอย่างไม่ขาดสาย ในยามที่พวกท่านไม่มีโอกาสจะปฏิบัติการงานใดๆ อีกต่อไป”

ท่านอิบนุ อุมัรฺ กล่าวว่า “พวกท่านอย่าได้ด่าทอตำหนิเศาะหาบะฮฺของมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม พึงรู้ไว้เถิดว่าการยืนละหมาดของคนหนึ่งจากพวกท่านเหล่านั้นเพียง

ชั่วขณะหนึ่ง ยังประเสริฐยิ่งกว่าการที่พวกท่านประกอบอิบาดะฮฺเป็นระยะเวลาสี่สิบปีเสียอีก” (บันทึกโดย อะหฺมัด บทว่าด้วยความประเสริฐของเศาะหาบะฮฺ หะดีษเลขที่ 20 เล่ม 1 หน้า 60-61)

ท่านอิบนุ มัสอูด เราะฎิยัลลอฮุอันฮฺ กล่าวว่า “อัลลอฮฺทรงมองไปยังหัวใจปวงบ่าวของพระองค์ แล้วทรงพบว่ามุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม คือผู้ที่มีหัวใจอันประเสริฐดีงามที่สุด พระองค์จึงทรงคัดเลือกท่านให้มีความใกล้ชิดเป็นที่รักของพระองค์ แล้วพระองค์ก็ทรงมอบหมายให้ท่านเป็นผู้นำสาสน์ของพระองค์มาเผยแผ่ หลังจากนั้นพระองค์ทรงพิจารณาหัวใจของปวงบ่าวนอกเหนือจากมุหัมมัด และทรงพบว่าบรรดาเศาะหาบะฮฺของท่านคือผู้ที่มีหัวใจอันประเสริฐดีงามที่สุด พระองค์จึงทรงแต่งตั้งให้พวกเขาเป็นผู้สนับสนุนนบีของพระองค์ และคอยพิทักษ์ปกป้องศาสนาของพระองค์” (บันทึกโดย อะหฺมัด ในอัล-มุสนัด เล่ม 6 หน้า 84 หะดีษเลขที่ 3600)

ท่านยังกล่าวแก่สานุศิษย์ของท่านว่า “พวกท่านละหมาด ถือศีลอด และสู้รบญิฮาดมากกว่าเศาะหาบะฮฺของ

มุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม แต่พวกเขามีความประเสริฐมากกว่าพวกท่าน” บรรดาสานุศิษย์ก็กล่าวถามท่านว่า “เป็นเพราะเหตุใดหรือครับ?” ท่านตอบว่า “เป็นเพราะพวกเขาเหล่านั้นมักน้อยในดุนยากว่าพวกท่าน และหวังผลบุญตอบแทนในอาคิเราะฮฺยิ่งกว่า” (หนังสือ อัล-ญามิอฺ ลิ ชุอะบิล อีมาน โดย อัล-บะฮะกีย์ เล่ม 15 หน้า 145 หะดีษเลขที่ 10152)

อัล-หะสัน อัล-บัศรีย์ เราะหิมะฮุลลอฮฺ กล่าวว่า “เศาะหาบะฮฺของมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม นั้นเป็นคนดีมีคุณธรรม พวกท่านประกอบการงานที่ดี เลือกทานแต่สิ่งที่ถูกต้องตามหลักการ และได้สร้างผลงานอันทรงคุณค่าไว้มากมาย พวกท่านไม่คิดจะแข่งขันเรื่องดุนยากับผู้ใด ไม่รู้สึกหวาดวิตกกับความตกต่ำในโลกนี้ โดยพวกท่านเลือกเอาแต่สิ่งที่ดี แล้วละทิ้งสิ่งที่สกปรกด่างพร้อย ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ พวกท่านเหล่านั้นไม่เคยรู้สึกว่าความดีใดๆ ที่พวกท่านกระทำเป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่ ในทางกลับกันพวกท่านก็ไม่เคยรู้สึกว่าบาปหรือความผิดใดๆ ที่มาจากการลวงหลอกของชัยฏอนมารร้ายเป็นเรื่องเล็กน้อยเลย” (หนังสือ อัล-ญามิอฺ ลิชุอะบิล อีมาน โดย อัล-บัยฮะกีย์ เล่ม 15 หน้า 144 หะดีษเลขที่ 10149)

ส่วนคำกล่าวของอัฏ-เฏาะหาวีย์ที่ว่า “**โดยมิได้เทิดทูนคลั่งไคล้เศาะหาบะฮฺท่านหนึ่งท่านใดจนเกินเลย และมิได้เกลียดชังท่านใดท่านหนึ่งเป็นการเฉพาะ เราเกลียดผู้ที่เกลียดชังหรือกล่าวถึงพวกท่านในทางที่เสียหาย เราจะกล่าวถึงพวกท่านแต่ในทางที่ดีที่ชอบ เราถือว่าการรักพวกท่านนั้นเป็นเรื่องที่ศาสนาสั่งใช้ เป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงการมีศรัทธาและเป็นความดีงามยิ่ง**” นั้นเป็นการตอบโต้กลุ่มชีอะฮฺรอฟิเฎาะฮฺ และกลุ่มนะวาศิบ

กล่าวคือ **รอฟิเฎาะฮฺ** มีความเชื่อว่าบรรดาเศาะหาบะฮฺของท่านเราะสูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ต่างตกเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งสิ้นยกเว้นสามท่าน ที่มากไปกว่านั้นคือพวกเขาเชื่อว่าการจะรักและเชิดชูอะฮฺลุลบัยตฺ(วงศ์วานของท่านนบี)อย่างแท้จริงได้นั้นจะต้องประกาศปฏิเสธอบูบักรฺและอุมัรฺด้วย ในขณะที่อะฮฺลุสสุนนะฮฺเชิดชูพวกท่านเหล่านั้นทั้งหมด และเคารพให้เกียรติพวกท่านตามความเหมาะสมอย่างเป็นธรรม ต่างจากรอฟิเฎาะฮฺที่เทิดทูนท่านอะลีอย่างสุดโต่งและเชิดชูท่านจนเกินกว่าสถานะอันควร ในทางตรงกันข้ามพวก**นะวาศิบ** กลับด่าทอสาปแช่งท่านอะลี และโกรธแค้นชิงชังวงศ์

วานของท่านเราะสูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม” (หนังสือ ชัรหฺ อัล-อะกีดะฮฺ อัฏ-เฏาะหาวียะฮฺ หน้า 532)

อิบนุ อะบิล อิซ อัล-หะนะฟีย์ กล่าวว่า “ดังนั้นจะมีผู้ใดหลงผิดยิ่งไปกว่าผู้ที่หัวใจของเขาเต็มไปด้วยความเคียดแค้นต่อบรรดาผู้ศรัทธา และบรรดาผู้เป็นที่รักของอัลลอฮฺรองลงมาจากบรรดานบี จนอาจกล่าวได้ว่าพวกยะฮูดและนะศอรอยังมีความประเสริฐกว่าพวกเขาเหล่านั้นในแง่มุมหนึ่ง กล่าวคือหากเราถามพวกยะฮูดว่าใครคือกลุ่มคนที่ประเสริฐที่สุดในหมู่ประชาชาติของพวกท่าน พวกเขาจะตอบว่า: บรรดาสหายของมูซา และเมื่อถามพวกนะศอรอว่า ใครคือกลุ่มคนที่ประเสริฐที่สุดในหมู่ประชาชาติของพวกท่าน พวกเขาก็จะตอบว่า: บรรดาสหายของอีซา แต่เมื่อถามรอฟิเฎาะฮฺว่า ใครคือคนที่ชั่วที่สุดในหมู่ประชาชาติของพวกท่าน พวกเขาจะตอบว่า: บรรดาสหายของมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม โดยพวกเขายกเว้นเพียงบางท่านเท่านั้น ทั้งที่ผู้ที่พวกเขาด่าทอสาปแช่งนั้นเป็นผู้ที่มีประเสริฐยิ่งกว่าผู้ที่พวกเขายกเว้นไว้หลายต่อหลายเท่านัก” (หนังสือ ชัรหฺ อัล-อะกีดะฮฺ อัฏ-เฏาะหาวียะฮฺ หน้า 532)

ส่วนที่อัฏ-เฏาะหาวีย์กล่าวว่า “**การเกลียดแค้นชิงชังพวกท่าน ถือเป็นการปฏิเสธศรัทธา เป็นการนิฟากกลับกลอก และเป็นความผิดอันร้ายแรง**”นั้น มีหลักฐานเป็นรายงานหะดีษจากท่านอัล-บะรออ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮฺ เล่าว่า ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวถึงชาวอันศอรฺว่า

« لاَ يُحِبُّهُمْ إِلَّا مُؤْمِنٌ، وَلاَ يُبْغِضُهُمْ إِلَّا مُنَافِقٌ، فَمَنْ أَحَبَّهُمْ أَحَبَّهُ اللَّهُ، وَمَنْ أَبْغَضَهُمْ أَبْغَضَهُ اللَّهُ » [رواه البخاري برقم ٣٧٨٣ ومسلم برقم ٧٥]

ความว่า "มีแต่ผู้ศรัทธาเท่านั้นที่จะรักพวกเขา(บรรดาเศาะหาบะฮฺชาวอันศอรฺ) และจะไม่มีผู้ใดเกลียดชังพวกเขายกเว้นมุนาฟิกผู้กลับกลอก ดังนั้น ผู้ใดรักและเชิดชูพวกเขา อัลลอฮฺก็จะทรงรักเขา และผู้ใดเกลียดชังพวกเขา อัลลอฮฺก็จะทรงเกลียดชังเขาด้วย" (บันทึกโดย อัล-บุคอรีย์ หะดีษเลขที่ 2783 และมุสลิม หะดีษเลขที่ 75)

อบู ซุรอะฮฺ อัร-รอซีย์ กล่าวว่า “หากคุณเห็นผู้ใดตำหนิใส่ไคล้เศาะหาบะฮฺท่านหนึ่งท่านใด ก็จงรู้ไว้เถิดว่าเขาผู้นั้นเป็นพวกนอกรีต ทั้งนี้ เนื่องจากเรายึดมั่นว่าท่านเราะสูล ศ็อลลัลลอ

ฮุอะลัยฮิวะสัลลัม นั้นเป็นผู้สัตย์จริง และอัลกุรอานก็เป็นสัจธรรมความถูกต้อง ซึ่งผู้ที่รายงานถ่ายทอดอัลกุรอานและสุนนะฮฺต่อเนื่องมายังพวกเรานั้น ก็คือเศาะหาบะฮฺของท่านเราะสูลศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม แต่พวกเขาต้องการจะทำลายน้ำหนักผู้เป็นพยานของเรา เพื่อมุ่งโจมตีอัลกุรอานและสุนนะฮฺนั่นเอง ทั้งที่ในความเป็นจริงแล้ว พวกเขาต่างหากที่คู่ควรแก่การดูถูกเหยียดหยาม พวกเขาคือพวกนอกรีต" (หนังสือ อัล-กิฟายะฮฺ ฟี อิลมฺ อัร-ริวายะฮฺ หน้า 49 และอุสดุลฆอบะฮฺ เล่ม 1 หน้า 11)

ยะหฺยา บิน มะอีน ได้กล่าวถึง ตะลีด บิน สุลัยมาน อัล-มุหาริบีย์ อัล-กูฟีย์ ว่า "เขาคือจอมโกหก เขาเคยด่าทอกล่าวร้ายต่อท่านอุษมาน ซึ่งใครก็ตามที่ด่าว่าท่านอุษมาน ฏ็อลหะฮฺ หรือเศาะหาบะฮฺท่านหนึ่งท่านใด เขาผู้นั้นคือดัจญาลจอมโกหก ไม่อนุญาตให้จดบันทึกหะดีษจากเขา และขอให้คำสาปแช่งจากอัลลอฮฺ มลาอิกะฮฺ และมนุษย์ทั้งปวงจงประสบแก่เขา" (ตารีค บัฆดาด โดย อัล-เคาะฏีบ อัล-บัฆดาดีย์ เล่ม 7 หน้า 138)

กวีท่านหนึ่งกล่าวว่า

لا تركنن إلى الــروافــض إنهــم　　شتموا الصحابة دون ما برهان
لعنوا كما بغضوا صحابة أحمد　　ووداده‍ــم فرض على الإنســان
حب الصحابــة والقــرابة سنة　　ألقى بــها ربــــي إذا أحيــاني
احــذر عقاب الله وارج ثوابه　　حتى تكون كمن لــه قلبــان

ท่านอย่าได้โน้มหาพวกรอฟิเฎาะฮเป็นอันขาด
พวกเขาด่าทอเศาะหาบะฮฺโดยไร้หลักฐาน
พวกเขาสาปแช่งชิงชังสหายนบีมุหัมมัด
ทั้งที่การรักและเชิดชูพวกท่านเป็นสิ่งจำเป็น
การรักเศาะหาบะฮฺและวงศ์วานนบีเป็นแนวทาง
ที่ฉันจะยึดมั่นตราบจนวันที่กลับสู่พระผู้อภิบาล
จงระวังการลงโทษของอัลลอฮฺและจงหวังในผลบุญตอบแทน
ประหนึ่งว่าท่านเป็นผู้ที่มีหัวใจสองดวง

والحمد لله رب العالمين،

وصلى الله وسلم على نبينا محمد، وعلى آله وصحبه أجمعين.